

Στο Ρεβαντί

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Δεν θα αλλάξουμε επάγγελμα
ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΝΣΗΜΑ ΒΑΡΕΑ & ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ
ΜΗΧΑΝΑΚΙ & ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΡΔΑ
...αλλάξουμε το επάγγελμα

28 Μάη ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΟΒΟ

της ανεργίας,
των απολύσεων,
της πτώχευσης

ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ & ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Το **Σάββατο 28 Μάη**, θα κατέβουμε **στο δρόμο**, όχι για να μεταφέρουμε φάκελα, δέματα, κηφές, φαγητά, πίμα, σχέδια, εξηρτήματα... αλλά για να βρεθούμε όλοι μαζί ενάντια στους φόβους που δηλητηριάζουν την καθημερινότητά μας. Ενάντια στον εκβιασμό της ανεργίας, στον εκβιασμό "ή σκύβουμε κεφάλι ή βουλιάζουμε". Θα συναντηθούμε να πορευτούμε στους δρόμους της πόλης όλοι μαζί, να ακουστόμε όσο μπορούμε πιο μακριά...

Η **απάθεια** πληρώνεται
επί πιστώσει
Στον πάτο του βαρελιού...
...δεν υπάρχει τραμπολίνο

οι **ΑΓΩΝΕΣ**
πληρώνουν μετρητοίς
Μόνος σου το φόβο δεν νικάς

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΙΣ ΔΙΝΕΙ Ο
ΤΑΞΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Να μοιράσουμε τα πλούτη τους
Όχι την φτώχεια μας

Τα πλούτη τους

KONTREP
73202
405
km/h

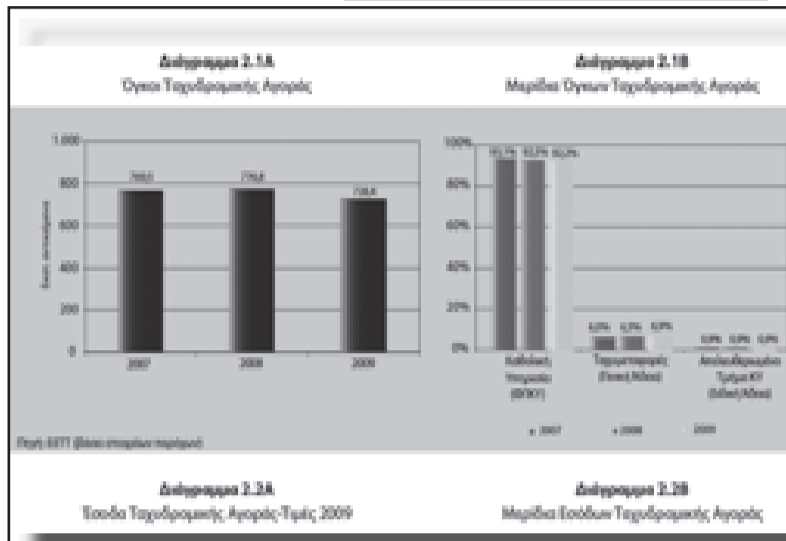
ρδα... ρδα... ρδα... ρδα... ρδα... * τι να γίνει; * μου έχει γίνει εμμονή * στο συνέδριο της ΕΕΤΤ πάντως συζητήθηκε * και ξέρετε που κατέληξαν; * πως το ρδα δεν βελτίωσε το επίπεδο των παρεχόμενων ταχυμεταφορικών υπηρεσιών * να πω πως δεν το περίμενα; * θα πω ψέμματα * οπότε δικαιούμαι να επαναληφθώ * ούτως ή άλλως η επανάληψη είναι μητέρα της μάθησης * το ρδα επιβλήθηκε με στόχο τον έλεγχο των εργαζομένων * ρδα σημαίνει εντατικοποίηση * ρδα σημαίνει επιτήρηση * ο αγώνας ενάντια στο ρδα είναι αγώνας ενάντια στο μέλλον που μας ετοιμάζουν * ένα μέλλον που θα καταγράφεται και θα αξιολογείται * σύμφωνα με τις επιταγές των αφεντικών * και μη μου πεις πως λέω τρελλά * ούτε πως είμαι γραφικός * γιατί τα ίδια μου έλεγες και παλιότερα * όταν σου έλεγα πως τίποτα δεν είναι δεδομένο * και είδες που πάνε οι συντάξεις * είδες που πάει το οχτάωρο * είδες που πάει ο μισθός * και να σου πω * έχεις δει κανέναν να χαλαρώνει όταν έχει ρέντα; * και πιστέψέ με * όσο εμείς δεν σηκώνουμε κεφάλι * όσο δεν αντιδρούμε * αυτοί θα έχουν ρέντα... ρδα... ρδα... ρδα... ρδα... ρδα... ρδα...

Πρόσφατα δημοσιεύτηκαν οικονομικά και διάφορα άλλα τεκνοκρατικά στοιχεία για την εγχώρια ταχυδρομική αγορά. Τα στοιχεία αφορούσαν τόσο την «ιδιωτική αλληλογραφία» (αυτή που στην ουσία μονοπωλούν τα ΕΛΤΑ) όσο και των ταχυμεταφορών, που την πita μοιράζονται κυρίως ιδιωτικές εταιρείες. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, η ιδιωτική αλληλογραφία για το έτος 2007 ήταν 716,2 εκ αντικείμενα και το 2009 671,7 εκ. αντικείμενα, αντίστοιχα για τις ταχυμεταφορές τα μεγέθη ήταν: το 2007 46,5 εκ. αντικείμενα και το 2009: 50 εκ. αντικείμενα. Οποιοσδήποτε νοήμων και γνώστης απλών μαθηματικών μπορεί να αναγνωρίσει ότι τα ΕΛΤΑ κατέχουν την μερίδα του λέοντος στο συνολικό όγκο διακίνησης αντικειμένων και για την ακρίβεια για το 2009 κατήκαν το 92,2%!!! Μόνο και μόνο από αυτό το στοιχείο θα έπρεπε να θεωρείται αυτονόητο ότι θα έχουν και την αντίστοιχη μερίδα του λέοντος και στα κέρδη.

Αλλά έλα που δεν είναι έτσι.

Σύμφωνα με τα παραπάνω στοιχεία, το 2007 τα κέρδη των ΕΛΤΑ ήταν 465,5 εκ ευρώ που αντιστοιχούσαν στο 60,4% των συνολικών κερδών, ενώ των ταχυμεταφορικών ήταν 296,6 εκ ευρώ που αναλογούν στο 39,2% του συνόλου. Αντίστοιχα για τα έτη 2009 για τα ΕΛΤΑ ήταν 448,6 ή το 60,4% και για τις εταιρείες ταχυμεταφορών 291,9 ή το 39,3 %. Με απλά και λίγα λόγια οι ταχυμεταφορικές διακινούν το 7% των φακέλων και εισπράττουν το 40% των εσόδων!!! Καλό ε;

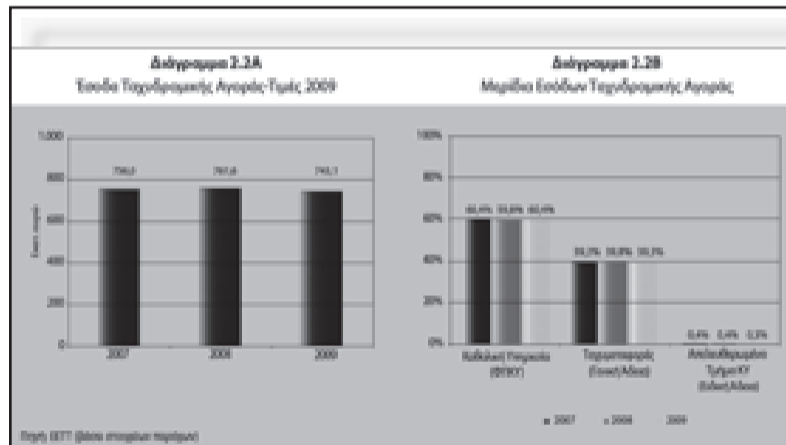
Παρακάτω παρουσιάζονται πίνακες με τα στοιχεία που αναφέρονται στην έκθεση της ΕΕΤΤ για την επισκόπηση της ταχυδρομικής αγοράς για το έτος 2009.

το αίμα μας

Και πως το πετυχαίνουν αυτό; Ο πρώτος αφελής, βιαστικός, παιδί του πρετεντέρη, του παπαδημητρίου και του τράγκα θα απαντήσει: «λογικό στο δημόσιο (βλέπε ΕΛΤΑ) κάθονται δέκα και δουλεύει ένας και γι'αυτό συμβαίνει αυτό». Εμείς λέμε ότι 465 εκ. ευρώ κέρδη είναι πάρα πολλά ούτως ή άλλως, πράγμα που σημαίνει πως από κάποιων τον ιδρώτα θα βγαίνουν και αυτά, και αυτοί οι κάποιιοι δεν είναι ούτε οι διευθυντάδες, ούτε οι μανάτζερ, αλλά όλοι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι. Τα κέρδη των ταχυμεταφορικών είναι τεράστια γιατί «πίνουν το αίμα των εργαζομένων τους», δεν αρκούνται στην ιδρώτα τους. Και το γνωρίζουν πολύ καλά όλοι όσοι και όσες δουλεύουμε στο δρόμο ή έχουμε εργαστεί ως κούριερ, τους βλέπουμε να κινούνται νευρικά, ο καφές πάνω στο μηχανάκι, να στέκονται βιαστικά για ένα τσιγάρο... Καλύτερα από όλους το γνωρίζουν οι ίδιοι οι κούριερ. Που βλέπουν απολύσεις συναδέλφων ή κομπά «μειώσεις προσωπικού» ενώ ο όγκος της δουλειάς αυξάνεται (την πita της INTERATTICA που βάρεσε κανόνι πέρυσι κάποιιοι την μοιράστηκαν, τις αντίστοιχες προσλήψεις δεν τις είδαμε). Που ενημερώνονται ότι υποχρεούνται να δουλεύουν μία ώρα παραπάνω (Γενική Ταχυδρομική στην Ιπποκράτους) ή όσες χρειαστεί, απλήρωτες ή στην καλύτερη ως απλή εργατοώρα. Που υποχρεούνται να φέρουν ρδα για να γίνονται περισσότερο παραγωγικοί και εύκολα ελεγχόμενοι. Που βλέπουν συναδέλφους τους να τραυματίζονται λόγω εντατικών ρυθμών εργασίας και οι εταιρείες να μην ενδιαφέρονται ούτε για εξοπλισμό προστασίας ούτε για την συντήρηση των -κατά κύριο λόγο- ιδιόκτητων μοτοσυκλετών. Που βλέπουν δεκάδες ανθρώπους να συμπληρώνουν αιτήσεις για μια θέση. Αυτός ακριβώς ο ωμός εκβιασμός της ανεργίας - ιδιαίτερα στην περίοδο που διανύουμε σήμερα- κάνει τους περισσότερους να σιωπούν μπροστά στις αυθαιρεσίες, στους εκβιασμούς, στις συνθήκες εργασίας και ακόμα και στους εξευτελισμούς από τ' «αγαπημένα» μας αφεντικά στο χώρο των ταχυμεταφορών.

Σύμφωνα με τ' αφεντικά η εγχώρια ταχυδρομική αγορά, αποτελείται από τις υποαγορές α) της Καθολικής Υπηρεσίας (ΚΥ), στην οποία δραστηριοποιείται ο Φορέας Παροχής Καθολικής Υπηρεσίας (ΦΠΚΥ) (σε αυτή την «αγορά» «μετριοούνται» τα ΕΛΤΑ και στην ουσία την κατέχουν πλήρως) και οι επιχειρήσεις με Ειδική Άδεια και β) των Ταχυμεταφορών, στην οποία δραστηριοποιούνται οι επιχειρήσεις με Γενική Άδεια (ευρέως γνωστές και ως Υπηρεσίες Courier).

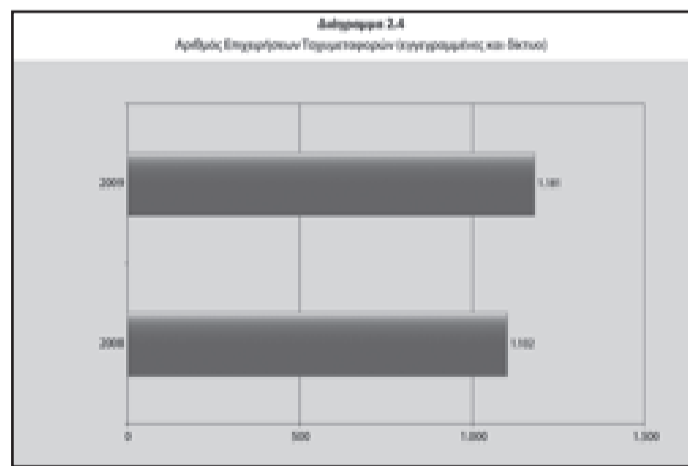

Ενώ το σωματείο της quality mail ήταν στα σπάργανα, τ' αφεντικά της απολύουν ένα μέλος της επιτροπής εργαζομένων. Η κινητοποίηση των εργαζομένων ήταν άμεση. Κυρίχθηκε στάση εργασίας και η εταιρεία ανακάλεσε αμέσως την απόλυση. Οι φώτο είναι από τη στάση εργασίας στο εν λόγω κατάστημα στην Καλλιρόης.

Με αυτόν τον τρόπο τίποτα δεν θα βελτιωθεί προς όφελος μας. Τίποτα δεν μπορούμε να περιμένουμε για το μέλλον μας από αυτούς που μας στερούν το παρόν μας. Ίσως κάποιιοι γλύφτες και ρουφιάνοι να επωφεληθούν προσωρινά, αλλά για την συντριπτική πλειοψηφία υπάρχει μόνο η βαθιά και στυγνή εκμετάλλευση. **Να είμαστε σίγουροι ότι, όταν το αίμα στεγνώσει θα επιχειρήσουν να μας ρουφήξουν και το μεδούλι.** Θα συνεχίζουν να επικαλούνται την «οικονομική κρίση» και το αδιέξοδο της εθνικής οικονομίας και του κεφαλαίου. Αλλά, για την πλευρά των αφεντικών και του κεφαλαίου, ποτέ δεν υπήρξαν αδιέξοδα, ακόμα και ιδίως τότε όπου όλα φαίνονται μάταια Δεν διστάζουν να αιματοκυλίσουν τον κόσμο για την αναθέρμανση της οικονομίας (το κραχ του 29 τελίωσε με τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο). Το αδιέξοδο το έχουμε εμείς αν συνεχίζουμε να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, μουδιασμένοι και φοβισμένοι.

Πριν δύο χρόνια οι συνάδελφοι της quality mail (το αυθημερόν της ACS), δημιούργησαν μια επιτροπή αγώνα, όπου συλλογικά, με αλληλεγγύη και εμπιστοσύνη μεταξύ των εργαζομένων δημιούργησαν ένα αυτοοργανωμένο σωματείο βάσης, που κέρδισε ευνοϊκότερη σύμβαση εργασίας μέσα από συνελεύσεις και αγώνες, που δεν βελτίωνε μόνο μισθούς, αλλά συνολικά τις συνθήκες εργασίας, πράγμα που ανάγκασε την εταιρεία να σπάσει στα πέντε για να διαλυθεί το σωματείο και να μην ισχύσει η σύμβαση!!!

Εμείς λοιπόν, ότι και να μας λένε, πιστεύουμε ότι «θα τον γυρίσουμε τον ήλιο»

Σάββατο 28 Μάρη ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ

ενάντια στο φόβο

της ανεργίας,
των απολύσεων,
της πτώχευσης

Πως όμως φτάσαμε στο σημείο να ξεθεμελιώνεται το όποιο κοινωνικό κράτος υπάρχει και να μην κουνιέται φύλλο;

Πρώτα απ' όλα αξίζει να επισημάνουμε για μια ακόμη φορά το ρόλο της γενικής συννομοσπονδίας εργατών Ελλάδος. Είναι πλέον αναμφισβήτητο πως πρόκειται για ένα γραφειοκρατικό οργανισμό, δεμένο στο άρμα του αριθισμού και της εξουσιολαγνείας. Αποκομμένη από τον κόσμο της δουλειάς λειτουργεί σαν προτεκτοράτο του συνδέσμου ελλήνων βιομηχάνων και σε αγαστή συνεργασία με την προδοτική για τα συμφέροντα του λαού κυβέρνηση και την τρόικα έχει μετατραπεί σε πέμπτη φάλαγγα και εσωτερικό εχθρό του εργατικού κινήματος. Σήμερα είτε πεις σεβ είτε γσεε, πρόκειται για το ίδιο και το αυτό. Μήπως όλα αυτά τα μέτρα που τώρα ισοπεδώνουν τις εργατικές κατακτήσεις ενός ολόκληρου αιώνα δεν ήταν πάγια αιτήματα του σεβ; Όλα όσα εδώ και χρόνια οι βιομήχανοι ορέγονταν, τώρα με την πρόφαση του λυσσασμένου σκύλου που ακούει στο όνομα τρόικα βρήκαν την ευκαιρία να τα επιβάλλουν και μάλιστα χωρίς να φαίνεται πως φέρουν την ευθύνη.

Η γσεε από την πλευρά της μετέτρεψε το συνδικαλιστικό κίνημα σε αντίγραφο του κοινοβουλίου και εμείς, ο εργατόκοσμος, αποχαυνωμένοι από το θέαμα, την κατακόρυφη και τον ατομισμό, τους παρακολουθούσαμε επί δεκαετίες να ηπδούν από την καρέκλα του προέδρου στην καρέκλα του βουλευτή και του υπουργού. Κι αντί να αντιληφθούμε το προφανές, πως μας πουλούσαν μπροστά στα μάτια μας, τους αφήσαμε αργά και σταθερά να διαβρώσουν το συνδικαλισμό και να τον μετατρέψουν σε πατσαβούρι της κάθε κυβέρνησης, πάντα πρόθυμο, εφόσον είχαν συμφωνηθεί τα ανταλλάγματα, να μαζέψει τα απόνερα των πολιτικών τους.

Το γεγονός πως το ρόλο της γσεε τον έχουν πάρει χαμπάρι όλοι δεν μας ωφελεί και πολύ περισσότερο δεν την ενοχλεί εφόσον δεν υπάρχει καμία ορατή συνδικαλιστική δύναμη για να ανατρέψει την πολιτική της ισοπέδωσης και να διαδραματίσει τον ιστορικό της ρόλο. Ευχολόγια ακούγονται πολλά όμως προς το παρόν είναι λίγοι αυτοί που επιδιώκουν να συγκροτήσουν τον επιθετικό συνδικαλιστικό σχηματισμό που χρειάζεται η εποχή που διανύουμε.

Ο συνδικαλισμός βάσης παρότι αμεσοδημοκρατικός, με αντιλήψεις και

ανάλυση που σε μεγάλο βαθμό αντικατοπτρίζουν την εποχή είναι ακόμη στα σπάργανα πλην όμως γεμάτος αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία και με διάθεση να κόψει μπόλικα κεφάλια από τη συστημική λερναία ύδρα που έχει πλακώσει αυτό τον τόπο.

Ναι, η χώρα χρειάζεται αναδιάρθρωση όχι όμως προς όφελος των λίγων αλλά των πολλών. Σήμερα, το κλίμα απαισιοδοξίας και φόβου αντί να πλακώνει αυτούς που προξένησαν την κρίση (τράπεζες και πολυεθνικό κεφάλαιο), πλακώνει όλους

εμάς που συστηματικά προσπαθούν να πείσουν πως φέρουμε την κύρια ευθύνη για την κατάρρευση της οικονομίας. Τα χρηματοπιστωτικά παιχνίδια παίζονται πλέον στις πλάτες ολόκληρων κρατών (συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας) προκειμένου να μην μειωθεί η κερδοφορία των τραπεζών και να διασφαλιστούν οι επενδύσεις τους. Η ενσωμάτωση των χρεών των τραπεζών στο κρατικό χρέος απαιτεί την αφαίμαξη του κόσμου της εργασίας με περικοπές μισθών, κοινωνικών δαπανών και επιδομάτων.

Είναι επιτακτική ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε πως η απώλεια των κεκτημένων ενός ολόκληρου αιώνα εργατικών αγώνων σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να ανακόψει τη ληστρική τους επίθεση αλλά ούτε και να βελτιώσει την οικονομία της χώρας. Η δίψα τους για κέρδη είναι ακόρεστη και όσο εμείς είτε υποχωρούμε είτε παρακολουθούμε απαθείς, η επέλασή τους δεν θα έχει τέλος. Εμείς, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να ορθώσουμε συλλογικές αντιστάσεις όπουδήποτε και αν ξεδιπλώνεται η επίθεσή τους και ταυτόχρονα να οργανωθούμε πρακτικά και θεωρητικά. Το φόβο μόνος του κανένας δεν νικά, ειδικά όταν αυτός ο φόβος περιλαμβάνει άγνοια, πτοπάθεια και προσήλωση στην επί εικοσιτετραώρου βάσεως κρατική προπαγάνδα.

Για μας και τώρα και πάντα μόνη απάντηση η αμεσοδημοκρατία, η αυτοοργάνωση στα σωματεία, στις γειτονιές, στις συνοικίες, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στις δουλειές, οπουδήποτε δεχόμαστε επίθεση, οπουδήποτε μπορεί να ορθωθεί αντίσταση. Πλέον, κανείς δεν έχει την πολυτέλεια της ουδετερότητας ή της μη συμμετοχής. Ο καθένας από μας, με τις όποιες δυνάμεις του, είναι εξίσου απαραίτητος προκειμένου να μην τους αφήσουμε σπιθαμή εδάφους για να κινηθούν, σπιθαμή εδάφους για να επιβάλλουν την πολιτική τους.

Με όση λύσσα κι αν προσπαθούν να μας πείσουν πως η πολιτική της κυβέρνησης είναι μονόδρομος υπάρχουν κι άλλοι δρόμοι. Εμείς δεν έχουμε παρά να

ξαναβρεθούμε, να αφήσουμε τη μοιρολατρία και την πτοπάθεια, να ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος και με οδηγό τις νικηφόρες παραδόσεις της τάξης μας να κατακτήσουμε το μέλλον που αξίζει όχι μόνο σε μας αλλά και στις γενιές

που έρχονται.

Αυτοοργάνωση, αλληλεγγύη, συμμετοχή.

Εμπρός για τους νικηφόρους αγώνες του αύριο.

Δίπλα: Ελλάδα 2010 περιμένοντας στην ουρά για συσσίτιο
Πάνω: Ελλάδα 2010 περιμένοντας στην ουρά στον ΟΑΕΔ για κάποιο επίδομα ή μια θέση εργασίας...

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Εννιαία ειδικότητα
Ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά
Μηχανάκι και εξοπλισμός της εταιρείας
κατάργηση του pda

ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ

Δράσεις - Κινητοποιήσεις

NO FUN IN PIZZA FAN

Λίγα λόγια για τον αγώνα των εργαζομένων στο κατάστημα της Κυψέλης

Τι γίνεται στην pizza fan;

Είμαστε εργαζόμενοι από την PIZZA FAN στο κατάστημα της Κυψέλης. Εδώ και τρεις μήνες είμαστε απλήρωτοι παρόλο που το συγκεκριμένο κατάστημα έχει πολλή δουλειά.

Ο εργοδότης κος Μακρής μας λέει ότι δεν υπάρχουν λεφτά ενώ εμείς παραδίδουμε τουλάχιστον 300 παραγγελίες καθημερινά και δουλεύουμε υπερωρίες.

Το κέντρο (η μητρική εταιρία της pizza fan) δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη απέναντί μας. Αντίθετα μας ζητά να υπογράψουμε νέες συμβάσεις εργασίας με μείωση μισθού (δουλεύαμε με 4 και 5 ευρώ την ώρα και τώρα μας λένε να δουλεύουμε με 2,5 ως 3,5) δηλαδή περίπου 40% μείωση στο μισθό μας.

Μας κοροϊδεύουν και μας εκβιάζουν με απολύσεις, ώστε να υπογράψουμε αυτές τις νέες ατομικές συμβάσεις εργασίας που πετούν στα σκουπίδια τα δικαιώματά μας και τα χρόνια της προϋπηρεσίας μας.

Εμείς δεν υπογράφουμε κανένα χαρτί, πιστεύουμε ότι θέλουν να μας ξεγελάσουν, να μας φάνε τα χρήματα που μας χρωστάνε.

Κάνουμε καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας και διεκδικούμε όλα τα δεδουλευμένα και όλα τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Πιστεύουμε πως ανάλογα προβλήματα υπάρχουν στα περισσότερα καταστήματα της pizza fan, εμείς ξεκινάμε τον αγώνα μας και σας καλούμε να είστε και εσείς.

Όλοι μαζί μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την εταιρεία και τις παρανομίες της.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΤΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ (ΣΒΕΟΔ) ΣΤΙΣ 10 ΤΟ ΠΡΩΙ. ΘΑΟΣ ΣΚΥΛΙΤΣΗ 10, ΑΘΗΝΑ.

Επιτροπή εργαζομένων στην pizza fan

Το πρώτο κείμενο των εργαζομένων και της ΣΒΕΟΔ που καλούσε σε συζήτηση. Μοιράστηκε σε καταστήματα της pizza fan σε 7 γλώσσες

Co się dzieje w PIZZA FAN?

Jesteśmy pracownikami PIZZA FAN w pizzerii na Kypseli. Od trzech miesięcy nie dostajemy wypłaty pomimo tego że ta konkretna pizzeria ma dużo zamówień.

Nasz pracodawca pan Makris nam mówi że nie ma pieniędzy chociaż my dostarczamy co najmniej 300 zamówień codziennie i pracujemy nadgodziny.

Centrum (matka firma PIZZA FAN) nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności wobec nas. W odwołaniu od nas karze nam podpisać nowe umowy ze zmniejszeniem wynagrodzenia (pracowaliśmy za 4 i 5 euro na godzinę i teraz nam mówią żebyśmy pracowali na 2,5 i 3,5 euro) to znaczy około 40% mniej.

Oszkardzą nas i szantażują wolnościami, żebyśmy podpisali nowe umowy pracy, które wytnąją do śmierci nasze prawa i lata pracy. My nie podpisujemy żadnego dokumentu, wierzymy że choć nas oszkażać i okraść nas z pieniędzy które są nam winni.

Złożyliśmy skargę do Inspekcji Pracy (epitheosisi ergasias) i walczymy o wszystkie nasze prawa.

Wierzymy że podobne problemy występują w większości pizzerii pizza fan, zaczynamy naszą walkę i zachęcamy was pracowników tejże firmy do uczestnictwa w naszej wspólnej walce.

Wszyscy razem możemy pokonać firmę i jej wykreślenie.

ZEBRANIE W SOBOTE 11 GRUDNIA W ORGANIZACJI

KIEROWCÓ

O 10 RANO

ULICA SKYI

Ca se intampina la "Pizza Fan"

Suntam muncarii de la "Pizza Fan" de la magazinul Kypseli. Ai de trei luni suntem neplatiti, deputi ca este mult de munca. Patronul Makris constant ne spune ca nu sunt bani, noi suntem pe seara peste 300 paragheluri. Centrul nu ia raspundere de noi nu vor sa ne ajute cu nimic, doream sa facem un contract de munca cu salariu din luna i muncim cu 4 sau 5 E la ora si vor sa ne angajeze la 2,5 sau 3,5 euro la ora. Adica 40% mai putin. Ne i-au spus si ne ameninta ca o sa ne dea alina daca nu suntem de acord cu noua lege. Noi nu vrem sa suntem nici borta, credem ca vor sa ne fure de bani ne daturam. Am facut plangere la directia muncii si speram sa ne faca dreptate la ce ne convine. Noi credem ca asaasi problema exista peste tot la magazine. Data nu suntem acasa in casa, vreti E si voi nu dup mult timp.

Nel iznajem grova si va invitam sa ne fiti alaturi sa ne ajutati. Sa incepem luptam sa scriem noua si inconstanta care incearca sa ne spina.

Avem intalnire cutati muncarii sambata la 10:00 dimineata 11 decembrie strada SKYI/STH 10, AΘHNA.

Muncarii de la "Pizza Fan"

Παρακάτω ακολουθεί το δεύτερο κείμενο των εργαζομένων και της ΣΒΕΟΔ. Στο κείμενο παρουσιάζεται αναλυτικά το «χρονικό» των εξελίξεων. Το κείμενο εκδόθηκε έπειτα από την εκδικητική απόλυση του συναδέλφου Μάικ με γελοίες προφάσεις...

Γεγονός που δεν θα το αφήσουμε να περάσει χωρίς αντίσταση...

Να σημειώσουμε ότι 6 από τους 13 εργαζόμενους που είχαν προσφύγει στην επιθεώρηση εργασίας έχουν οδηγηθεί σε παραίτηση από τους νέους διαχειριστές (ο ιδιοκτήτης εξακολουθεί να παραμένει άφαντος) της πιτσα FUN Κυψέλης...

Είμαστε εργαζόμενοι της Pizza Fan στο franchise κατάστημα της Κυψέλης.

Ήμασταν απλήρωτοι από το Σεπτέμβριο και για τρεις μήνες, παρόλο που το συγκεκριμένο κατάστημα έχει πολύ δουλειά. Ο εργοδότης κ. Μακρής μας έλεγε ότι δεν υπάρχουν λεφτά, ενώ εμείς παραδίδουμε τουλάχιστον 300 παραγγελίες καθημερινά και δουλεύουμε υπερωρίες. Η μητρική εταιρία της Pizza Fan δεν αναλάμβανε καμία ευθύνη απέναντί μας και μας ζητούσε να υπογράψουμε νέες συμβάσεις εργασίας με μείωση μισθού (δουλεύαμε με 4,00-5,00 ευρώ την ώρα και μας ζητούσαν να δουλέψουμε με 2,5-3,5 ευρώ). Μας εκβίαζαν με απολύσεις ώστε να υπογράψουμε τις νέες ατομικές συμβάσεις εργασίας και να χάσουμε τα δικαιώματά μας και τα χρόνια προϋπηρεσίας μας. Η μητρική Pizza Fan έβαλε στο τέλος Νοεμβρίου ως νέο διαχειριστή του καταστήματος τον κ. Μπότη, χωρίς να αλλάξει νομικά το ιδιοκτησιακό καθεστώς (το κατάστημα παραμένει στο όνομα του κ. Μακρή).

Αποφασίσαμε να μην υπογράψουμε τις νέες συμβάσεις και κάναμε καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας για να διεκδικήσουμε όλα τα δεδουλευμένα και τα εργασιακά μας δικαιώματα. Επίσης απευθυνθήκαμε στα σωματεία ΣΒΕΟΔ, Σερβιτόρων Μαγείρων και Επισητισμού για ενημέρωση και συντονισμό ώστε οι διεκδικήσεις μας να έχουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Στα μέσα Δεκεμβρίου, μέλη των σωματείων (Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου και Σερβιτόρων Μαγείρων) συναντήθηκαν με στέλεχος της μητρικής Pizza Fan και τον υπεύθυνο του καταστήματος της Κυψέλης όπου συμφωνήθηκε πως οι εργαζόμενοι θα πληρωθούν τα χρωστούμενα σε 4 δόσεις από τη μητρική Pizza Fan και πως η πρώτη δόση θα καταβληθεί στις αρχές Ιανουαρίου. Μετά την καταβολή της 1ης δόσης, η Pizza Fan μέσω του κ. Μπότη ζήτησε από τους εργαζόμενους να υπογράψουν νέα σύμβαση (η οποία δεν κατοχύρωνε τα εργασιακά τους δικαιώματα). Επίσης τους επισήμανε πως σε περίπτωση άρνησης θα έπρεπε να απευθυνθούν στον κ. Μακρή (ο οποίος είχε γίνει άφαντος) για την καταβολή των υπόλοιπων δόσεων. Μέχρι το Μάρτιο, μετά από συνάντηση με την Επιθεώρηση Εργασίας

και τις πιέσεις των σωματείων, καταβλήθηκαν και οι υπόλοιπες δόσεις χωρίς να υποκύψει κανένας εργαζόμενος στον εκβιασμό της νέας σύμβασης.

Από τη μέρα που ανέλαβε ο κος Μπότης, σε ασαφή συνεργασία με τη νέα «προισταμένη», επιχειρούν να δημιουργήσουν κλίμα έντασης και ψυχολογικής πίεσης (ουρλιαχτά, φωνές άνευ λόγου και αιτίας) προκειμένου να καμφθεί η συσπείρωση και η αγωνιστικότητα των εργαζομένων. Το πρώτο αποτέλεσμα των πιέσεων ήταν η παραίτηση μιας συνάδελφου που εργαζόταν στην κουζίνα.

Επίσης, στο τέλος Απριλίου η εταιρία προχώρησε στην απόλυση ενός συναδέλφου προφασισμένη ένα «σκίσιμο» στο παντελόνι (προς γνώση και συμμόρφωση, ίσως θα πρέπει να μην παραδίδει και πίτσες σε κάμποσους πελάτες γιατί τα «σκισίματα» στο παντελόνι είναι της μόδας). Επιπλέον, προκειμένου να «δέσει» την απόλυση υποστήριξε πως έδωσε ρέστα πλαστό πεντάευρο, χωρίς όμως να αναφέρει τα στοιχεία του πελάτη που παρέλαβε το πλαστό χαρτονόμισμα. Και σα να μην έφταναν όλα αυτά προχώρησε στον εκφοβισμό του εργαζόμενου λέγοντας ότι θα το καταγγείλει στην αστυνομία. Μετά από 1,5 χρόνο εργασίας στην Pizza Fan και χωρίς να έχει δώσει κανένα δικαίωμα, (γιατί όλα τα παραπάνω είναι εμφανώς συκοφαντίες) ο συνάδελφος απολύθηκε από τον νέο υπεύθυνο με τη φράση «καλύτερα να σταματήσεις, δε σε γουστάρω».

Θεωρούμε πως η απόλυση του συναδέλφου είναι ξεκάθαρα εκδικητική και ταυτόχρονα η πρώτη σε μια σειρά απολύσεων που θα ακολουθήσουν (εάν μείνουμε με τα χέρια σταυρωμένα) με στόχο όλους όσους διεκδικήσαν τα εργασιακά τους δικαιώματα και τα χρήματα που τους όφειλε η εταιρία.

Πρόκειται για μια ξεκάθαρη συνδικαλιστική δίωξη και καμία επίφαση νομιμότητας βγαλμένη από την νοσηρή επιχειρηματολογία της εκδικητικότητας των «προισταμένων» δεν είναι ικανή να μας πείσει για το αντίθετο.

Απαιτούμε την άμεση επαναπρόσληψη του συναδέλφου.

Πρωτοβουλία εργαζομένων Pizza Fan
ergazomenifun@yahoo.gr

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου

Γενική Απεργία

Στην απεργία της 20ης συμμετείχε και η ΣΒΕΟΔ. Η κάλεσμά στη διαδήλωση της Στουρνάρα και Πατισίας από 100.000 εργαζομένους άνεργου συμμετείχε στη διαδήλωση ήταν δυνατός ύψος της πλατείας Στουρνάρας. Οι δυνάμεις της αστυνομίας αλληπάλληλες επιθέσεις προσπάθησαν να εμποδίσουν επιτυχώς να διαλυθεί η απεργός, για να μην περάσει στο Σύνταγμα. Τελικά, από τους διαδηλωτές, την αστυνομική τρομοκρατία παρέμειναν στο Σύνταγμα απόγευμα κατά τις 11:00 καμία αφορμή, διαλύθηκε από την επέμβαση της αστυνομίας.

Νωρίτερα, σε ένδειξη συμμετείχαμε στην διαδήλωση που διοργανώθηκε από το κεντρικό HUB της Ταχυδρομικής. Η παρέμβαση επιτυχημένη και ξεκίνησε το βράδι (00:00) και μέχρι το μεσημέρι.

Έκτοτε δεν καλέσαμε γενική απεργία, ενώ οι μέτρων με αφορμή συνεχίζει να μεγενθύνονται ανάμεσα σε φτωχούς και συνεχίζει να σπρώχνονται ανέχεια και την μιζέρια μεγαλύτερο κομμάτι της τάξης...

Σωματεία

Ν. Ηρακλείου

Στα τέλη του Γενάρη η Α.Ε. (Goody's) επέβαλε την τροποποίηση της σύμβασης της αμοιβής έως 300 ευρώ τους συναδέλφους, να χρησιμοποιούν επιχείρησή τους εργασιών.

Με τη λογική του ενημέρωσαν τους εργαζομένους να απολυθεί. Απέναντί τους εργαζόμενοι αρνήθηκαν απολυθούν άμεσα.

Το σωματείο μας πήγε στο κέντρο Ηρακλείου και ενημέρωσε τους εργαζομένους, η οποία μας ενημέρωσε εκεί στις 3 Φλεβάρη 2011.

Στην συνάντηση που ακολούθησε, οι εργαζόμενοι βρέθηκαν εκτεθειμένοι, είχαν τηρήσει τη νόμιμη διαδικασία που προβλέπει την ενημέρωση επιθεώρησης εργασιών των σωματείων των εργαζομένων καθώς και την παροχή στοιχείων που να αποδεικνύουν εάν πρόκειται για επιχείρηση.

Στην ουσία ακυρώθηκε η πρόθεσή τους να περάσει εκβιαστικά τα έτσι κι

ΕΙΣ - ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

για 23 Φλεβάρη 2011

23 Φλεβάρη, με ξεχωριστό σταύρωση σίων. Πάνω ζόμενοι και την πορεία. Η μική και στο ντάματος, νομίας με και με την προσπάθησαν σου τους παραμένουν κά, αρκετοί σήφησαν οκρατία και γμα, όπου το 9:00, χωρίς καν αγρίως s πάνοπλη

αλληλεγγύης, παρέμβαση ό το ΣΕΤΤΕΑ, της Γενικής έμβαση ήταν σε από νωρίς κράτησε έως

τηκε άλλη η εφαρμογή ή την κρίση, νει το χάσμα αι πλούσιους, όχνει στην α όλοένα και η εργατικής

φωτο: Από την απεργία στις 23 Φλεβάρη

φωτο: Από τον αποκλεισμό της γενικής ταχυδρομικής

Με τ' αφεντικά δεν είμαστε

φίλοι και ευτυχώς ούτε θα γίνουμε

Μια ιστορία από την

«ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ»

Ήμουν εργαζόμενος στην επιχείρηση του Βασίλη Τσιμπράκη "Η Πίτα Της Αλεξάνδρας" από τις 15/06/2010.

Λόγω της μακροχρόνιας γνωριμίας μου (15 έτη) με τον εργοδότη, εκείνος καθυστέρησε την πρόσληψή μου. Εγώ, έχοντας ανάγκη τη δουλειά και πιστεύοντας ότι θα μου κάνει πρόσληψη δεν διεκδικούσα τα εργασιακά μου δικαιώματα. Στις 14/09/2010 ενώ πήγαινα με το μηχανάκι μία παραγγελία τράκαρα. Μεταφέρθηκα στο Γενικό Κρατικό και από τον ακτινολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε τρισφύριο κάταγμα αρθοδοκνημικής. Αντιμετώπισθηκε χειρουργικά με εσωτερική οστεοσύνθεση (Λάμες και 10 Βίδες).

Κατά την περίοδο της νοσηλείας μου ήρθε στο νοσοκομείο ο εργοδότης μου Β.Τσιμπράκης και του ζήτησα να πράξει τα νόμιμα ώστε να πληρωθεί το νοσοκομείο μέσω της ασφάλειάς μου. Αντ'αυτού, μου ζήτησε να υπογράψω πρόσληψη με ημερομηνία την ημέρα του ατυχήματος ως μπουφειτζής και όχι ως διανομέας. Έτσι αποφάσισα να διεκδικήσω τα εργασιακά μου δικαιώματα. Πήγα στο ΙΚΑ Πανόρμου, έκανα καταγγελία και παρόλο που ο λογιστής της επιχείρησης δήλωσε ότι δούλευα μόνο μία ημέρα, το ΙΚΑ αποδέχτηκε τα όσα είχα καταγγείλει. Ο εργοδότης υπέβαλε ένσταση κατά της απόφασης. Στη συνέχεια πήγα στην Επιθεώρηση Εργασίας, έκανα καταγγελία και κατά την τριμερή συνάντηση, ο εργοδότης δήλωσε ότι ουδέποτε δούλευα στο μαγαζί του, πήρα κρυφά το μηχανάκι και επεδίωξα να τρακάρω. Τελικά, η υπόθεσή μου θα κριθεί στο δικαστήριο.

Το συμπέρασμα που βγαίνει από αυτή την ιστορία είναι πως ανάμεσα σε αφεντικό και εργαζόμενο δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη καμία φιλική σχέση και πως η τυφλή εμπιστοσύνη μπορεί να έχει απρόβλεπτες συνέπειες σε βάρος μας. Πρέπει από την πρώτη στιγμή να διεκδικούμε και να κατοχυρώνουμε τα δικαιώματά μας και να μην περιμένουμε ότι ο οποιοσδήποτε θα νοιαστεί για εμάς αν εμείς οι ίδιοι δεν φροντίσουμε για αυτό.

Χρήστος

Ο εργαζομένων οδηγών με δίκυκλο όχημα. Ηρακλείου Κρήτης Τελευταίος τροχός- Ν. Πετράκης

Καλά τα νέα από τους συνάδελφους στο Ηράκλειο Κρήτης. Παρακάτω βρίσκεται το κείμενο που μοίρασαν οι ίδιοι.

ΑΝΑΚΟΠΗΚΕ

η πρόθεση των εργοδοτών στα GOODY'S για εξευτελιστική μείωση μισθών

του 2011 η εταιρεία Χ. και Μ. Παπαδάκη στους εργαζόμενους της επιχείρησης μια απασχόληση εργασίας, με την οποία γίνονταν μείωση μισθών το μήνα!!! Ζητούσαν ουσιαστικά από την εταιρεία να δωρίσουν αυτό το ποσό στην-υποτίθεται- εταιρεία, χωρίς την αντίστοιχη μείωση των ωρών

«αποφασίζω και διατάζω» οι εργοδότες να πουν στους εργαζόμενους ότι όποιος αρνηθεί να υπογράψει με τον εργοδότη σ' αυτόν τον πρωτοφανή εκβιασμό κάποιος μπορεί να υπογράψει με αποτέλεσμα να

αρενέβη αμέσως, ενημέρωσε το εργατικό συμβούλιο και μαζί απευθυνθήκαμε στην επιθεώρηση Εργασίας, κάλεσε να παρευρεθούμε με τους εργοδότες στις 10/01/11.

η ση που οι εργοδότες οι γιατί δεν η διαδικασία έρωση στην η, παρουσία εργαζομένων, παρουσίαση οδεικνύουν ζημιογόνα

ώσαμε την ετσοκόψουν αλλιώς λίγα

χρήματα των εργαζομένων. Έτσι η υπόθεση παγώνει, πράγμα που το θεωρούμε μια πρώτη νίκη στη μάχη που δίνουμε για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας.

Τα αφεντικά με πρόφαση την κρίση, έχουν εξαπολύσει επίθεση στους εργαζομένους, θίγοντας ακόμα και όσα θεωρούσαμε ως αυτονομία.

Αποδείχτηκε πως σκοπός τους είναι να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τις ζημιές των επιχειρήσεων.

Συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε σε ετοιμότητα.

Να μην αφήσουμε αυτήν την επίθεση αναπάντητη.

Είναι σίγουρο πως το παράδειγμα της εν λόγω εταιρείας θα ακολουθήσουν και άλλες.

Είναι κοινό μυστικό πως στο Ηράκλειο τους τελευταίους μήνες ανθεί και πάλι η ανασφάλιστη εργασία, η μη πληρωμή δώρων και το ρίξιμο από τους εργοδότες του μεροκάματου...

Να ενημερώνουμε άμεσα τα σωματεία μας για κάθε τέτοια περίπτωση και απο κοινού ν' αντισταθούμε στον εργασιακό μεσαίωνα που μας επιβάλλουν.

Αυτή η μικρή νίκη αποδεικνύει πως σε καιρούς που η κυρίαρχη λογική επιβάλλει το « ο καθένας για την πάρτη του», η συλλογικότητα, η αλληλοβοήθεια και η αλληλεγγύη μπορούν να είναι η απάντησή μας.

Εμείς είμαστε η κινητήρια δύναμη στην παραγωγική διαδικασία. Χωρίς εμάς δεν υπάρχουν ούτε επιχειρήσεις, ούτε αφεντικά.

Ενότητα και αγώνα για να μην μας πάρουν και τα σώβρακα...

Μετά δεν νομίζουμε πως έχουμε και τίποτα άλλο να χάσουμε...

Ραντεβού στους δρόμους.

Σωματείο εργαζομένων οδηγών με δίκυκλο όχημα. Ν. Ηρακλείου Κρήτης Τελευταίος τροχός- Ν. Πετράκης

Υ.Σ Στα πλαίσια των κινητοποιήσεων ενάντια στην προσπάθεια της επιχείρησης να εφαρμόσει επιχειρησιακή σύμβαση με μειωμένες αποδοχές για τους εργαζομένους της, στις 9/03/11, μέλη του σωματείου «τελευταίος τροχός - Ν. Πετράκης», του Εργατικού Κέντρου Ηρακλείου και αλληλέγγυοι απέκλεισαν την είσοδο του καταστήματος goody's. Φώναξαν συνθήματα και συναντήθηκαν με τους εκπροσώπους της εταιρίας. Στη συνάντηση ξεκαθαρίστηκε πως κανείς δε συναινεί στην υπογραφή ειδικής επιχειρησιακής σύμβασης.

ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΕΣΕΙΣ; ΑΓΩΝΕΣ ΕΜΕΙΣ!

www.ΔΙΑΔΙΚΤΙΑΚΙ

Συνελευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου

από το 2009 έως το 2011 και βλέπουμε...

Ο συνάδελφος Δημήτρης Σ.εργαζόταν στη Διαδικτυακή Μεταφορική Α.Ε. και απολύθηκε εκδικητικά λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης, παρόλη τη συνδικαλιστική "ασυλία" που του παρείχε η θέση του στο Δ.Σ. του ΣΒΕΟΔ, γεγονός για το οποίο η εταιρεία είχε ενημερωθεί. Το σωματείο προχώρησε σε τηλεφωνική επικοινωνία με την εταιρεία που όμως αποδείχθηκε άκαρπη, οπότε πενταμελής επιτροπή του σωματείου πραγματοποίησε συνάντηση στα κεντρικά γραφεία της εταιρείας με στόχο την επαναπρόσληψη του συναδέλφου. Για άλλη μια φορά η εταιρεία αρνήθηκε να πάρει πίσω την απόλυση.

Συνέπεια όλων αυτών ήταν να πραγματοποιήσει παρεμβάση το ΣΒΕΟΔ έξω από το κατάστημα courier της Διαδικτυακής στον Κόκκινο Μύλο με αίτημα την επαναπρόσληψη του συναδέλφου, ενώ ταυτόχρονα έκανε και ενημέρωση στο προσωπικό της εταιρείας για την παράνομη απόλυση. Η εταιρεία ζήτησε νέα συνάντηση στα

γραφεία της, στην οποία όμως το μόνο που έκανε ήταν να προσφέρει χρήματα στον συνάδελφο ώστε να "ξεχάσει" το θέμα. Ο συνάδελφος, αποφασισμένος να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, δεν δέχτηκε την πρόταση της εταιρείας.

Στην τριμερή συνάντηση που ακολούθησε στην Επιθεώρηση Εργασίας, η Διαδικτυακή μέσω του δικηγόρου της ισχυρίστηκε ότι ο συνάδελφος ουδέποτε ενημέρωσε για την συνδικαλιστική του ιδιότητα, προσπαθώντας έτσι να καλύψει τα νώτα της. Η απόφαση της Επιθεώρησης ήταν υπέρ του εργαζόμενου και η επιθεωρήτρια πρόετρεψε την εταιρεία να προχωρήσει σε άμεση επαναπρόσληψη. Η Διαδικτυακή όμως αρνήθηκε να συμμορφωθεί οπότε ο συνάδελφος προχώρησε σε αγωγή εναντίον της εταιρείας ζητώντας μισθούς υπερημερίας και φυσικά την επαναπρόσληψη του. Η εκδίκαση της υπόθεσης ορίστηκε μετά από ενάμιση χρόνο. Λίγες μέρες πριν την εκδίκαση της υπόθεσης η Διαδικτυακή προχώρησε σε αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση εναντίον του συναδέλφου, με πρόσχημα το ενημερωτικό κείμενο που είχε μοιράσει το σωματείο κατά τη διάρκεια της παρέμβασης έξω από το κατάστημα courier στον Κόκκινο Μύλο, ζητώντας από αυτόν 30.000 ευρώ, καθώς επίσης και ενάμιση χρόνο προσωποκράτηση (ο συνάδελφος ακόμα γελάει!). Όλο αυτό ήταν μια καθαρά εκβιαστική κίνηση με μόνο σκοπό να αναγκάσει τον συνάδελφο να αποσύρει την αγωγή του ενάντια στην εταιρεία. Ο συνάδελφος παραμένοντας αμετακίνητος στην θέση του, δεν ενέδωσε στην προσπάθεια εκβιασμού. Η Διαδικτυακή ζήτησε και πήρε αναβολή για την εκδίκαση της υπόθεσης στις 7/06/2011.

Λίγες μέρες αργότερα ο συνάδελφος καλέστηκε από το αστυνομικό τμήμα Κυψέλης ώστε να δώσει εξηγήσεις για τη μήνυση που είχε κατατεθεί από τη

Παρέμβαση του ΣΒΕΟΔ, έξω από την εταιρεία ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ 9/09

Παρέμβαση του ΣΒΕΟΔ, έξω από την εταιρεία ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ 9/09

Διαδικτυακή σε προηγούμενο χρόνο εναντίον του, αλλά και εναντίον αγνώστων μελών του σωματείου. Η μήνυση αυτή αφορά αφενός σε συκοφαντική δυσφήμιση (στα ίδια πλαίσια με την προαναφερθείσα αγωγή της εταιρείας), αφετέρου σε ανύπαρκτα επεισόδια κατά τη διάρκεια της παρέμβασης έξω από το κατάστημα courier. Οι ισχυρισμοί της εταιρείας περί "τρόμου, πανικού και αναστάτωσης εργαζομένων και περαστικών" όπως αναφέρονται στη μήνυση είναι ανυπόστατοι. Αλήθεια είναι όμως ότι τα αφεντικά όταν έχουν απέναντι τους εργαζόμενους που διεκδικούν, νιώθουν τρόμο, πανικό και αναστάτωση.

Η επιμονή των αφεντικών της Διαδικτυακής να μην επαναπροσλάβει τον συνάδελφο και η στρατηγική του εκφοβισμού με μηνύσεις και αγωγές που ακολούθησε, ελπίζοντας να μη φτάσει καν η υπόθεση στα δικαστήρια, αποτελεί απόδειξη του φόβου που τους προκαλούν εργαζόμενοι που συνδικαλιζούνται και διεκδικούν.

Οι μηνύσεις σας δεν μας φοβίζουν, μας εξοργίζουν.

Pizza Domino's: Την ρουφιανιά τ' αφεντικά αγάπησαν, τον ρουφιάνο κάνουν

Στις 09/03/11 πραγματοποιήθηκε το δικαστήριο για την υπόθεση του απολυμένου εργαζόμενου πέρσι από τη Domino's Παγκρατίου. Υπενθυμίζουμε ότι ο εργαζόμενος είχε συμμετάσχει στην απεργία στις 10/02/10 και μετά από 4 μέρες είχε απολυθεί, υποτίθεται γιατί «δεν ταίριαζε με το κλίμα της ομάδας». Γι' αυτό ζητάει να θεωρηθεί άκυρη η απόλυση του λόγω συνδικαλιστικής δράσης, όπως και να του καταβληθούν τα δεδουλευμένα που του οφείλονται σύμφωνα με τη σύμβαση -κι όχι σύμφωνα με τα μειωμένα ωράρια που εξαναγκαζόταν να δουλεύει, καθώς και να αναγνωρισθεί στους διανομείς η υπαλληλική ιδιότητα.

φώτο από περσινή παρέμβαση στην Domino's

Στο δικαστήριο η πλευρά της Domino's εκπροσωπείται από την εργατολόγο Μαγδαληνή Τσίπρα, μια επιλογή καθόλου τυχαία, μιας και πρόκειται για δικηγόρο που στο παρελθόν έχει προσφύγει κατά του μνημονίου στο πλευρό της ΑΔΕΔΥ, ενώ έχει υπερασπιστεί νομικά και το σωματείο των καθαριστριών της ΠΕΚΟΠ. Έτσι η εταιρεία επιχειρεί να αποκαταστήσει τη ζημιά που έχει προκαλέσει στο «χαμογελαστό προφίλ της» η περσινή κινητοποίηση της ΣΒΕΟΔ, που ανέδειξε την πραγματική εικόνα της εργασιακής επισφάλειας που επικρατεί σε τέτοιου είδους εταιρείες. Η υπεράσπιση προσπαθούσε να περάσει μια εικόνα «επιχειρήσεων - πρότυπο», όπου οι εργαζόμενοι δεν έχουν από τη μια κανένα παράπονο από τα αφεντικά, από την άλλη υποτίθεται ότι είναι συνδικαλισμένοι (κάποιοι μάλιστα επικαλούνται πως ανήκουν και στην ΣΒΕΟΔ!) και απεργούνε ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

Όμως η πλευρά της Domino's δεν αρκέστηκε σ' αυτή την φαιδρή γραμμή υπεράσπισης. Για να επιβεβαιώσει τον ισχυρισμό της ότι ο εργαζόμενος απολύθηκε όχι λόγω απεργίας αλλά γιατί «δεν ταίριαζε με το κλίμα της ομάδας», κατέθεσε στο δικαστήριο ένορκες βεβαιώσεις και

υπεύθυνες δηλώσεις από 16 εργαζόμενους στα καταστήματα Παγκρατίου και Ζωγράφου (2 εκ των οποίων είναι managers) που υπερασπίζονται την επιχείρηση και στρέφονται ενάντια στον απολυμένο συνάδελφο με προσωπικές συκοφαντίες και ψέματα. Σύμφωνα με αυτές ο απολυμένος «δεν έλεγε ποτέ καλησπέρα σε κανέναν», ήταν «αφηρημένος», «έκανε συνεχώς λάθη», «δεν βοηθούσε σε καμιά άλλη δουλειά στη λάντζα», «κοιμάται όρθιος» κι εντέλει «βρωμάει» και «δεν έχει κάνει ποτέ μπάνιο στη ζωή του».

Η αλήθεια όμως που τα αφεντικά και οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα γνωρίζουν πολύ καλά είναι ότι όποιοι συνδικαλιζείται ενάντια στην εργασιακή κόλαση που επιβάλλουν ντόπια και ξένα αφεντικά, τοποθετείται άμεσα και χωρίς πολλά - πολλά εκτός «ομάδας». Το δικαίωμα στην απεργία έχει καταστρατηγηθεί άτυπα εδώ και πολλά χρόνια με αποτέλεσμα κάποιοι εργαζόμενοι να φοβούνται να διεκδικήσουν ακόμα και τα αυτονόητα και να θεωρούν μονόδρομο την ατομική διαπραγμάτευση με τ' αφεντικά, το σκυμμένο κεφάλι και την απώλεια της προσωπικής αξιοπρέπειας. Και κάπως έτσι ο ταξικός συνδικαλισμός εξορίζεται από τους εργασιακούς χώρους και την θέση του καταλαμβάνει ο εργοδοτικός συνδικαλισμός που ταυτίζει τα συμφέροντα των εργαζομένων με αυτά της επιχείρησης και «στρώνει κόκκινο χαλί» στις ατομικές - επιχειρησιακές συμβάσεις, στους «μισθούς Κίνας», στην εκ περιτροπής εργασία και στην απόλυση χωρίς αποζημίωση.

Όταν τ' αφεντικά βλέπουν εργαζόμενους να στρέφονται ενάντια σε απολυμένο συνάδελφο τους δεν μπορούν παρά να χαμογελάνε. Η ρουφιανιά είναι το βασικό όπλο τους απέναντι στην συλλογική οργάνωση των εργαζομένων και στην αγωνιστική τους διεκδίκηση. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα από τις ρουφιανο-καταθέσεις κάποιων διανομικών στην Domino's Παγκρατίου, όπου κατηγορούν τον συνάδελφο τους ότι δεν έκανε ποτέ λάντζα. Ακόμα κι αν ίσχυε αυτή η κατηγορία, προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι ένας διανομέας δεν καταλαβαίνει ότι είναι υπέρ αυτού και των άλλων εργαζομένων να κάνουν μόνο τις δουλειές για τις οποίες προσλήφθηκαν (διανομές), έτσι ώστε να δημιουργούνται και άλλες θέσεις εργασίας για όσα συνθιζούν τ' αφεντικά να φορτώνουν παράνομα στις πλάτες μας.

Καταλαβαίνουμε, πάντως, ότι ο σκοπός όλων αυτών της ενορχηστρωμένης επίθεσης είναι πολλαπλός: Πρώτον να συσπειρωθούν οι εργαζόμενοι της επιχείρησης απέναντι στον εσωτερικό εχθρό, που περιγράφεται σαν «μίσμα» και στην απειλή να διαταραχθεί η πλαστή εικόνα «εργασιακής ειρήνης» για το εσωτερικό του καταστήματος. Κατά δεύτερον, να δυσχεραίνουν την επιστροφή στο κατάστημα του συγκεκριμένου εργαζόμενου, σε περίπτωση που δικαιωθεί δικαστικώς, έτσι ώστε να προστατέ-

ψουν το κατάστημα από την «συνδικαλιστική απειλή». Και τρίτον να προετοιμάσουν το έδαφος για ενδεχόμενη δημιουργία επιχειρησιακού - εργοδοτικού σωματείου σε περίπτωση που το θελήσουν.

Η αντίδραση όμως της εργοδοσίας της Domino's και των ρουφιάνων της δείχνει και πόσο μεγάλη απειλή θεωρούν τα αφεντικά την ταξική συνδικαλιστική δράση ακόμα κι ενός μεμονωμένου εργαζόμενου, ειδικά όταν έχει την στήριξη ενός αγωνιστικού σωματείου. Ταυτόχρονα δείχνει και την κεντρική θέση που κατέχει η ρουφιανιά στην «εργασιακή εξέλιξη» που προσφέρει η Domino's, όπως και τους εκβιασμούς που καλούνται να αντιμετωπίσουν καθημερινά μετανάστες και ντόπιοι εργαζόμενοι: «Η χαμογελάς σ' ότι σου λέω, ρουφιανεύεις τον συνάδελφο κι έχεις το κεφάλι σου ήσυχο ή διαχωρίζεσαι από την 'ομάδα' και ετοιμάζεσαι προς απόλυση».

Επιτροπή Αγώνα Εργαζομένων Domino's
(dominosworkers.blogspot.com)

Συνελευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου

Υ.Γ. Η εργατική αλληλεγγύη κόντρα στην ρουφιανιά δεν είναι μια «ρομαντική» ιδέα κάποιων λίγων «γραφικών», αλλά μια πράξη αξιοπρέπειας που γεννιέται από τις ίδιες τις συνθήκες εργασίας στις οποίες έχουμε μάθει να ζούμε, όπως και έναν αναγκαίο ηθικό κώδικα για να συνηνοουμάστε και να συνεργαζόμαστε με τους γύρω μας. Και όπως όλες οι προσωπικές επιλογές που δεν προωθούν την ρουφιανιά, το γλείψιμο και την υποταγή έχουν το κόστος τους.

Το παραπάνω κείμενο έχει μοιραστεί σε διάφορα καταστήματα της Domino's, και όχι μόνο.

φώτο από περσινή παρέμβαση στην Domino's

Σκέψεις και μια πρώτη προσέγγιση στο ζήτημα της εμφάνισης του φαινομένου του κοινωνικού κανιβαλισμού, ως συνέπεια παρατεταμένης κρίσης και όχι μόνο οικονομικής

Όπως ως συνέπεια αυτό που διαχωρίζει την Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες (όπως π.χ. την αργεντινή που τη χτύπησε η κρίση πριν δέκα περίπου χρόνια), είναι η εμφάνιση του φαινομένου που μπορούμε να ορίσουμε ως "κοινωνικός κανιβαλισμός".

Στην αργεντινή το 2001 σε "ίδια" περίπτωση προσφυγής στα νύχια, ή τα δόντια καλύτερα του ΔΝΤ εξαιτίας ενός δυσθεώρητου χρέους ο κόσμος αναζήτησε και αντέστρεψε τα πράγματα με ένα τρόπο σύσσωμο και εμπνευσμένο. Τι εννοώ: πως η δεδομένη κουλτούρα του αργεντινικού λαού τους επέτρεψε τη διαφυγή προς τα εμπρός, προς το νέο, προς το διαφορετικό σε σύγκριση με εκείνα που το σύστημα τους

όριζε και τους υπέτασσε, στα "μη αμφισβητήσιμα" μέχρι τότε όρια του καπιταλισμού. Για παράδειγμα το εμπνευσμένο και επιτυχημένο σύστημα ανταλλαγής προϊόντων, αγαθών και

υπηρεσιών (trueke*) - με τις πάνω από 800 λέσχες ανταλλαγής (nodos) και με τα 200 εκ. κοινωνικά κουπόνια-χαρτονομίσματα (credits) -, που εφηνύρε και εφάρμοσε ο αργεντινικός λαός μετά τη πτώση του εθνικού τους νομίσματος του pesos για να επιβιώσει, δεν ευδοκίμησε και δεν διαδόθηκε στη χώρα τους, όχι γιατί το γενικό επίπεδο κουλτούρας, πολιτισμού, ή του συνόλου ανάπτυξης κοινωνικών σχέσεων ανάμεσά τους αν ήελετε, ήταν τέτοιο που δεν επέτρεπε την άνθιση καινοτόμων εφαρμογών - λύσεων επιβίωσης και διαβίωσης (όσον αφορά πάλι τα ιδεολογικά πλαίσια καταναλωτικής και παραγωγικής χειραγώγησης και προσαρμογής της εργατικής τάξης στα όρια του παγκοσμιοποιημένου "υπαρκτού" καπιταλισμού), αλλά γιατί το παρακράτος διοχέτευσε πλαστά κουπόνια στις συναλλαγές!

Η ανεργία, η πείνα, η εξαθλίωση, η μόλυνση και η λεηλασία του περιβάλλοντος, η αύξηση της ανισότητας ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς είναι μερικά από τα κοινά αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης που χτύπησε και τις δύο αυτές χώρες. Ένα φαινόμενο όμως κάνει τη διαφορά, αυτό που περιγράφεται με τον όρο «κοινωνικός κανιβαλισμός». Η ειδοποιός αυτή διαφορά κάνει τα πράγματα πιο δύσκολα για τη χώρα μας, καθώς ο πόλεμος που έχει ξεσπάσει εναντίον της εργατικής τάξης για τη κατ'επίφαση διάσωση της, ουσιαστικά γίνεται για τη διδύκωση και ισχυροποίηση της υπερεθνικής ελίτ και της μεγαλοαστικής τάξης (στη τελευταία δημοσιευμένη λίστα Forb's φέτος οι δισεκατομμυριούχοι αυξήθηκαν από 1011 το 2010 σε 1210 το 2011**).

Κοινωνικός κανιβαλισμός στρέφει το μίσος και τα όπλα των ίδιων εργατών ενάντια στους ίδιους τους δικούς τους, σε ομοειθείς ή μη, σε πιο αδύναμους, σε αυτούς που βρίσκονται σε χαμηλότερο σκαλί της κοινωνικής και ταξικής κλίμακας, στους άθλιους και απαξιωμένους, στους φτωχοδιάβολους και περιθωριακούς. Ιδιαίτερη μνεία χρήζει στη περίπτωση των αγωνιστών που προτιμούνται κατά κόρον τα τελευταία δύο χρόνια στο ρόλο του "αποδιοπομπαίου τράγου", ειδικά μετά το δεκέμβρη του '08 και διασύρονται και φυλακίζονται με ασύστολα ψεύδη και κατασκευασμένα στοιχεία από τη μεριά του κράτους και πλήρη συκοφαντηση από μεριά των τηλεοπτικών του, με τους τελευταίους να έχουν αναλάβει την εργολαβία αναπαραγωγής της κρατικής προπαγάνδας με το πιο κυδαίο και "ανυπόκριτο" τρόπο. Εδώ να σημειώσουμε πως στη θέση των εξεγερμένων σήμερα, κάποιιοι βρίσκόντουσαν πριν 40 περίπου χρόνια και οι οποίοι τώρα βλέπουν μόνο προβοκάτσια!

Η εμφάνιση του κοινωνικού κανιβαλισμού ως φαινομένου απαορρεί από τις συνθήκες που διαβιώνουν οι άνθρωποι ως εργατικό παραγωγικό δυναμικό, αλλά και ως καταναλωτικό υλικό, πνευματικά και ψυχαγωγικά. Πιο συγκεκριμένα με την εμπορευματοποίηση της τέχνης σε όλους τους τομείς, ένα φαινόμενο που ξεκίνησε από την αμερική στις αρχές της δεκαετίας του '70 και στην Ελλάδα μεταλαμπαδεύτηκε στα τέλη της με αρχές του '80, οι σχέσεις των ανθρώπων εγκλωβίστηκαν στη νεωτερική πολιτισμική εξέλιξη ενός εισαγόμενου lifestyle και εγχώριας μουζουκοκουλτούρας. Με τις επιλογές των κρατικών συνεχόμενων αντικρουόμενων αποτυχημένων "μεταρρυθμίσεων" και διαρκών τροποποιήσεων

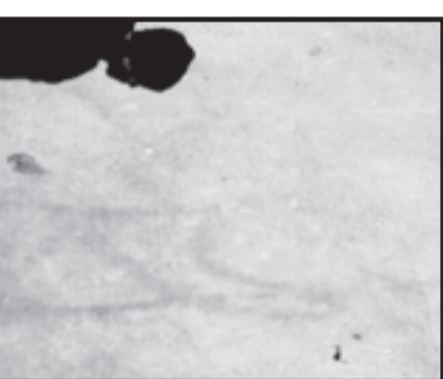
της δημόσιας εκπαίδευσης, που καταβαράθρωσαν το ούτως ή άλλως προβληματικό επίπεδο της αφενός και με τη πολιτισμική μας υποβάθμιση της υποκουλτούρας της αποχαύνωσης αφετέρου, συνέπεια ήταν και είναι η αναπαραγωγή και αυτοπροβολή από μέρους του λαού αυτών που νωρίτερα του σεργίριαν στο τηλεοπτικό γυαλί, στα ερτζιανά και στα πάγκα τα θεατρικά, ως πνευματική και ψυχαγωγική τροφή. Κάτι που βέβαια μόνο οι πνευματικοί "σκύλοι" ως φθινό κρέας μπορούν να καταναλώσουν. Και το φάγαμε, το κωνέψαμε και ταΐσαμε και τα παιδιά μας.

Το διαφορετικό δηλαδή θα περίμενε κανείς να δει, μετά από 30 και πλέον χρόνια ανελέητης ψυχοπνευματικής αφαιμάξης και βιασμού; Αποτέλεσμα σήμερα είναι κανείς να μη σταματάει στο δρόμο να σε βοηθήσει σε περίπτωση ατυχή-

ματος, όλοι να κλειδαμπαρώνομαστε στην εσωστρέφεια μετά από χορήγηση υψηλών δόσεων ανασφάλειας, συστήματα ασφάλειας (ή ανασφάλειας) να υπόσχονται τρελές πωλήσεις, ακόμα δε ειδικότερα, μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2001, λέξεις και όροι ιδιαίτερης σημειολογικής σημασίας όπως αυτοί της "ασφάλειας" και της "διασφάλισης"*** να χρησιμοποιούνται εκτεταμένα έχοντας εξοπλίσει το καθημερινό επικοινωνιακό λεκτικό οπλοστάσιο της προπαγάνδας τους, να υιοθετούνται και να συνδέονται ως κρίκοι επιχειρημάτων, ακόμα και από το δικό μας.

Με τον όρο "κοινωνικός κανιβαλισμός" μπορούμε να κατανοήσουμε τη διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής, τη διαρκή αποσάθρωση των κοινωνικών σχέσεων, την αναγωγή και κατά συνέπεια τον εκφυλισμό τους σε στεγνές πολιτικο-οικονομικές δοσοληψίες, ακόμα και σε α' βαθμού συγγενικό επίπεδο, τη παρότρυνση συμμετοχής σ' ένα ατελείωτο δημόσιο φαγοπότι χωρίς να δουλεύει κανείς και όλοι να "δουλεύουν" όλους, αρκεί να εξυπηρετείται και να διαιωνίζεται το διεφθαρμένο πολιτικό πελατειακό σύστημα του "αρπακολλατζίδικου χωαδερφισμού", το ιεροεξεταστικό κινήρι μαγισσών για "το κακό που μας βρήκε" αφού ο μόνος υπεύθυνος δεν είμαι ΕΓΩ, και το χειρότερο, την αλληλοφαγωμάρα της ενδοπροληταριακής εμφύλιας διαμάχης που έχει ξεσπάσει, με τον οποιοδήποτε να στρέφεται και να βάλει κατά οποιουδήποτε, ενώ προέρχεται από την ίδια του την τάξη, ή από κάποια ενός κατώτερου θεού όπως είναι αυτή των μεταναστών, των λούμπεν, των junkies, των ρομά και άλλων λοιπών κατά το σύστημα περιθωριακών.

Αν είμαστε αυτό που τρώμε, τότε το χάπι της καταναλωτικής ευημερίας που μας έταξε ο νεοελληνικός μεταπολιτευτικός καπιταλισμός χτύπησε τις υλικές ανάγκες μας, αλλά φτάνει τις πνευματικές. Και βέβαια λέξεις και νοήματα όπως "αυτοοργάνωση" και "αλληλεγγύη" δεν μπορούν παρά μόνο πλέον δύσκολα να ξεφύγουν από τη θεωρητική τους υπόσταση και να κατακτήσουν τη πρακτική τους, γιατί πολύ απλά σαν εργαλεία χάθηκαν, ή καταστράφηκαν κατά τη διάρκεια οικοδόμησης ολόκληρου του μεταπολιτευτικού πολιτιστικού αυθαιρέτου.

Η προοπτική εκμηδενισμού του φαινομένου αυτού προϋποθέτει τη συνειδητοποίηση της ταξικής μας θέσης και τη σωστή στόχευση στον πραγματικό ταξικό μας αντιπάλω, που δε μπορεί να είναι άλλος παρά μόνο

αυτός που μας εκμεταλλεύεται. Οι αστοί, το κράτος και τα αφεντικά. Αυτοί κινδυνεύουν δυναμικά τώρα με τη κρίση, αυτοί πρέπει να κινδυνεύσουν πραγματικά και όχι εμείς. Το "διαιρεί και βασίλευε", πολιτικά αναβαθμισμένο με την εισαγωγή τη δεκαετία του '80 του "κοινωνικού αυτοματισμού" ως φαινόμενο συμπεριφοράς και χαλιναγώγησης του πλήθους και του λαού, τώρα εννοιολογικά μεγεθύνεται και ενισχύεται σε αυτό του "κοινωνικού κανιβαλισμού" ως βαθύτερη συνέπεια της διάβρωσης και διαφθοράς στο σύνολο του πολιτικού και πολιτισμικού επιπέδου στη πιο ακραία αλλά και γενικευμένη μορφή της. Αν δε, συνειδητοποιήσουμε πως δεν αρκεί μόνο η πείνα για να ξεκινήσει και πολύ περισσότερο να πετύχει η επανάσταση, τότε σαν πρώτιστο μέλημά μας πρέπει να είναι η παιδεία, τα παιδιά μας!

Λεωνίδας

* http://stavropsaisiadis.blogspot.com/2011/04/blog-post_9496.html

**<http://www.newpost.gr/oikonomia/item/29601-O-Carlos-Slim-o-plousiosteros-anthropos-ston-kosmo>

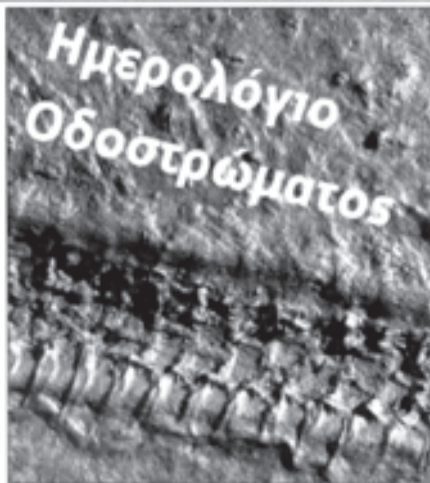
*** Η λέξη που θυμάμαι παλιά ότι χρησιμοποιούσαμε είναι "εξασφαλίζω" και όχι "διασφαλίζω", κάτι που αποδεικνύεται και από τα λεξικά της εποχής.

ΨΗΦΙΣΜΑ- ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΜΑΚΟ

Η ΣΒΕΟΔ καταγγέλλει τις 9 απολύσεις εργαζομένων στην εταιρεία ΙΜΑΚΟ, ανάμεσα στις οποίες βρίσκονται και οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ) στον συγκεκριμένο εργασιακό χώρο. Καταγγέλλει επίσης το κλίμα εργοδοτικής τρομοκρατίας που ασκεί η εταιρεία στους εργαζόμενους της, τόσο με τις απολύσεις, όσο και με τις τραμπουκικές μεθόδους της που άσκησε για να σπάσει την 48ωρη απεργία των εργαζομένων. Την Παρασκευή 01/4, βανάκι της εταιρείας, ξεφορτώνοντας απεργοσπαστικό μηχανισμό στο εσωτερικό της επιχείρησης, κατευθύνθηκε εναντίον των απεργών και αλληλέγγυων που περιφρουρούσαν την απεργία

και παραλίγο να πατήσει την απολυμένη συνδικαλιστική εκπρόσωπο Αγγελική Κάππου. Όντας ένα σωματείο του οποίου πολλά μέλη έχουν απολυθεί επειδή ανέπτυξαν συνδικαλιστική δράση και συμμετείχαν σε απεργίες, ανάμεσα στους οποίους και ο πρόεδρος της ΣΒΕΟΔ, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι μέσα από αυτές τις παράνομες και εκδικητικές απολύσεις, οι εργοδότες προσπαθούν να καταργήσουν τα βασικά συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, έτσι ώστε να μπορέσουν να επιβάλλουν δια του τρόμου την αντεργατική αντζέντα τους (ατομικές/επιχειρησιακές συμβάσεις, περικοπές μισθών, εκ περιτροπής εργασία κτλ).

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΚΑΣΚΑΝΤΕΡ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ήταν Νοέμβρης του 2007 όταν οδηγούσα την μοτοσυκλέτα μου στην εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας με κατεύθυνση προς Αθήνα. Στο ύψος της Renault ένα αυτοκίνητο άλλαξε λωρίδα κυκλοφορίας και μπήκε στην δική μου λωρίδα ακριβώς 5 μέτρα μπροστά μου. Πίεσα τα φρένα όσο μπορούσα για να αποφύγω την σύγκρουση αλλά η μοτοσυκλέτα γλίστρησε με αποτέλεσμα την πτώση μου. Ο οδηγός του αυτοκινήτου σταμάτησε, περιμέναμε μαζί την τροχαία και κατόπιν έκανε θετική δήλωση συμβάντος. Από εκείνη την στιγμή άρχισε η οδύσσειά μου. Πήγα στην ασφαλιστική εταιρεία και ζήτησα πραγματογνώμονα για να ελέγξει όχι μόνο τις ζημιές της μοτοσυκλέτας αλλά και τον προσωπικό μου εξοπλισμό ασφάλειας, ο οποίος καταστράφηκε (μπότες, μπουφάν, κράνος). Η απάντηση της ασφαλιστικής ήταν ότι το γεγονός πως δεν υπήρξε σύγκρουση μεταξύ των 2 οχημάτων θεωρείται συνυπευθυνότητα και για αυτόν τον λόγο η εταιρεία αποζημιώνει το μισό ποσό της υλικής φθοράς της μοτοσυκλέτας και καθόλου για τον εξοπλισμό

ασφάλειας. Έτσι λοιπόν το μόνο που μου έμεινε ήταν να κάνω αγωγή και να αποζημιωθώ στο δικαστήριο. Τον Σεπτέμβριο του 2010 έγινε το δικαστήριο. Παρόλο που η ασφαλιστική εταιρεία παρουσίασε ως μάρτυρα κάποιον άσχετο με το συμβάν, χωρίς να καλέσει τον πραγματογνώμονα που αρχικά είχε ασχοληθεί με την υπόθεση και προσπαθώντας εν τέλει να παραποιήσει τα γεγονότα, η απόφαση του δικαστηρίου βγήκε υπέρ μου και με δικαίωσε στο 100%. Αν λοιπόν τύχει και σε εσάς κάτι ανάλογο με αυτό το συμβάν, να ξέρετε ότι υπάρχει πλέον δεδουλευμένο. Διότι είναι πολύ άδικο να κάνουμε στον δρόμο τους κασκαντέρ και στο τέλος να μας ζητάνε να τα πληρώσουμε από την τσέπη μας. Το νου σας και μακάρι να μην σας χρησιμεύσει αυτή η απόφαση ποτέ.

Γιάννης Α.

Συνδικαλισμός VS Συνδικαλισμού

Σήμερα, σε μια περίοδο έντονων ταξικών αντιθέσεων λόγω της οικονομικής κρίσης, η ΓΣΕΕ επέλεξε να απομακρύνει τον Γιώργο Ρωμανιά και αποπειράται να απολύσει τον Αποστόλη Καψάλη, υπενθυμίζοντας σε όλους ποιος έχει υπάρξει ο ιστορικός της ρόλος στο εργατικό κίνημα.

Μέσα από τον "συνδικαλισμό" που ασκεί οδήγησε τους εργαζόμενους σε εξαθλιωμένους μισθούς και μεσαιωνικούς όρους εργασίας. Είναι προφανές πως από καιρό προσφέρει τις υπηρεσίες της στην απέναντι πλευρά και πλέον ασκεί το «διευθυντικό της δικαίωμα» κι απολύει όσους αντιδρούν και αντιστέκονται, προκειμένου να εξασφαλίσει τη σιωπή.

Ο Αποστόλης Καψάλης τα τρία τελευταία χρόνια εργαζόταν με σύμβαση αορίστου χρόνου στο ΙΝΕ της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ ως ερευνητής εργασιακών σχέσεων. Από τη θέση αυτή δεν αρνήθηκε ποτέ να δώσει τη συνδρομή του σε όποιο σωματείο, εργατική συλλογικότητα ή εργαζόμενο χρειάστηκε. Με τις πρόσφατες προτάσεις του, τεκμηριώνει πως με την

καταστροφική στρατηγική που ακολουθεί η κυβέρνηση δεν υποθηκεύεται μόνο το δικό μας μέλλον αλλά και των παιδιών μας. Εργαζόμενοι σε τέτοιες καίριες θέσεις, με ταξική συνείδηση, όπως ο Αποστόλης Καψάλης, προσφέρουν τη δυνατότητα στον κόσμο της εργασίας να αντιληφθεί την πραγματική συνθήκη που κρύβεται πίσω από τις συμφωνίες αφεντικών και γραφειοσυνδικαλιστών.

Για τους λόγους αυτούς ενημερώθηκε με εξώδικο ότι θα πρέπει εντός 5 ημερών να υπογράψει νέα σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου (έως τέλος Δεκεμβρίου), διαφορετικά δεν θα μπορούσε να συνεχίσει να εργάζεται στο ΙΝΕ. Ο Αποστόλης Καψάλης αρνήθηκε να υπογράψει και τους επισήμανε το γεγονός ότι θα έπρεπε να απευθυνθούν στην επιτροπή του άρθρου 15 για να μπορέσουν να τον απολύσουν λόγω της συνδικαλιστικής του ασυλίας, καθώς είναι εκλεγμένο μέλος του Δ.Σ.του επιχειρησιακού σωματείου του ΙΝΕ.

Στη συνέχεια δημιουργήθηκε μιά επιτροπή αλληλεγγύης

από σωματεία, εργατικές συλλογικότητες, εργαζόμενους και ανέργους οι οποίοι αποφάσισαν και πραγματοποίησαν παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τη ΓΣΕΕ την ώρα που μέσα ήταν σε εξέλιξη διοικητικό συμβούλιο. Έγινε παρέμβαση από εκπροσώπους της επιτροπής αλληλεγγύης με αίτημα να αρθεί η ισχύς του εξώδικου. Η παρέμβαση έληξε με την δέσμευση του προέδρου της ΓΣΕΕ ότι θα καλούσαν τον Αποστόλη για συζήτηση.

Λίγες μέρες αργότερα έγινε ξανά παρέμβαση από εκπροσώπους της επιτροπής αλληλεγγύης μεταφέροντας τηλεσίγραφο ότι δεν θα γίνει αποδεκτή οποιαδήποτε αρνητική απάντηση από μέρους της ΓΣΕΕ.

Η ΓΣΕΕ αναδιπλώθηκε και επανέφερε στην εργασία του τον Αποστόλη Καψάλη συνειδητοποιώντας τελικά ότι άνθρωποι σαν αυτόν αποτελούν ένα από τα τελευταία της άλλοθι.

Θα κάνουμε τη δίαιτα της πάπιας ή του απεργού;

Νο 11 η νέα διάταξη 5 ευρώ τον ώρα, ανεργία, απορροφάται από μένα και καπνιστή μου, αλλά και ο κρατικός, με εργατικό κίνημα που δεν θέλουμε, με κέρδη κατά το έδαφος του κράτους, κατά λάθος είναι, με επίδομα φέρει κερδές (ζήτησε) παραμένει το πρόβλημα, με τη φάρμα που κάνει να κερδίζουν οι δασκάλι και κερδιστεί...
Ο εργοδότης δεν μπορεί να υποχρεωθεί να κάνει καμία εργασία ή επίδομα φέρει το κράτος.
Όπου, κέρδη, κατά το κράτος είναι ένα κέρδος...

ούτε πελάτης
για δουλειά

θα κάνω απεργία την Πρωτομαγιά

Όλοι οι Ντελιβεράδες στην Απεργιακή Μοτοπορεία Κυριακή 1η Μάη

Περίοδος του Άρθρου 17:00

28 Μάη Ενάντια στα φάρμα της ανεργίας, των απολύσεων, της πτώχευσης ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ-ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Την 1η Μάη ο σωστός ντελιβεράς ν' απεργήσει προτιμάει

Των αφεντικών η συνεχής ληστεία έχει για όπλο την «μαύρη εργασία»

Μην ξεχάσεις να διαβάσεις

Παρακάτω ακολουθεί ένα άρθρο από τη διαδικτυακή σελίδα του TVXS, που αναφέρει ότι «ο Άρειος Πάγος, ερμηνεύοντας την εργατική νομοθεσία, αποφάσισε ότι η μονομερής από τον εργοδότη βλαπτική για τον υπάλληλο μεταβολή των όρων της συμβάσεως εργασίας παρέχει στον υπάλληλο το δικαίωμα να θεωρήσει τη μεταβολή αυτή ως άτακτη καταγγελία της εργασιακής σχέσεως εκ μέρους του εργοδότη και να απαιτήσει την πληρωμή της νόμιμης αποζημιώσεως ή να αξιώσει την τήρηση των συμβατικών όρων. Εάν δε ο εργοδότης αποκρούσει τις προσφερόμενες υπηρεσίες του υπαλλήλου, τότε μπορεί να ζητήσει απ' αυτόν (επειδή κατέστη υπερέμμερος) την καταβολή του μισθού του. Η απόφαση αφορά και τη μείωση των ωρών απασχόλησης του υπαλλήλου σε σχέση με εκείνες που αρχικά είχαν συμφωνηθεί.

Παράλληλα, ο Άρειος Πάγος αποφάσισε πως είναι βλαπτική για τον εργαζόμενο η μεταβολή όχι μόνο όταν προκαλεί υλική ζημία αλλά και ηθική, καθώς από τη γενική υποχρέωση πρόνοιας πηγάζει η υποχρέωση του εργοδότη να σέβεται την προσωπικότητα του μισθωτού.

«Ο μισθωτός υφίσταται ηθική ζημία από τυχόν βάνουση ή προσβλητική της προσωπικότητάς του συμπεριφορά του εργοδότη, έστω και αν η συμπεριφορά αυτή δεν πηγάζει από δόλια προαίρεση του εργοδότη για βλαπτική μεταβολή ή για εξαναγκασμό του εργαζόμενου σε αποκώρηση από την υπηρεσία», αναφέρεται στην απόφαση».

Το ανέκδοτο του μήνα

Και εμείς αναρωτιόμαστε το εξής: «ή είμαστε πολύ μαλάκες ή μας έχουν για πολύ μαλάκες»

Δηλαδή έπρεπε ο εργαζόμενος να τραβιέται στα δικαστήρια από το 2006, να φτάσει στον Άρειο Πάγο και εκεί να αποφασιστεί αυτό, που θα έπρεπε να είναι αυτονόητο. Δηλαδή: όταν ο εργοδότης «αποφασίζει και διατάζει» την μεταβολή των όρων της συμβάσεως εργασίας εννοείται προς το χειρότερο, ο εργαζόμενος μπορεί να καταγγείλει την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων του και να κερδίσει, να δικαιωθεί!!!. Πήρε 5 χρόνια για την δικαστική εξουσία να αποφασίσει ότι τ' αφεντικά υποχρεούνται να τηρήσουν την όλο και πιο ευνοϊκή γι' αυτά, εργατική νομοθεσία και ότι οι εργαζόμενοι δεν είμαστε δουλοπάροικοι να δουλεύουμε σύμφωνα με τις ορέξεις τους.

Και αυτή η υπόθεση πριν την οικονομική κρίση. Τότε που «ήταν καλά»...

Όπως και να το δεις, ένα είναι το σίγουρο, ότι η οικονομική κρίση είναι μια τεράστια ευκαιρία για τ' αφεντικά να εφαρμόσουν όποια κωλοϊδέα είχαν, εδώ και χρόνια, εναντίον μας, να μας στίψουν όσο περισσότερο μπορούν, να μας οδηγήσουν στην μιζερία. Εκβιάζουν την συναίνεση και την υπομονή μας για να συνεχίζεται η κερδοφορία τους.

Πάντα τ' αφεντικά επιδίωκαν να έχουν και το μαχαίρι και το πεπόνι. Αλλά δεν ήταν και λίγες οι φορές που η εργατική τάξη τους έκοβε τα χέρια...

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ.Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα κάθε Σάββατο μετά τις 17:30.

Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: info@sveod.gr ή σερφάρετε στην ιστοσελίδα μας: www.sveod.gr

